

Det var såmænd indenrigs- og sundhedsministeren, der stod op og sagde: Hvis kommunerne under ét sætter skatten op, sætter vi statsskatten tilsvarende ned, og så inddrager vi det provenu, vi mangler, over bloktilskuddet. Det var beskeden. Det var da ikke os, der kom med det.

Hvem er det, der har udtrykt mistillid? Hvem er det, der i dag har stået op og snakket om, at det er lige så slemt at sætte skatten ned, hvis man har råderum til det, som det er at sætte den op, hvis man står og mangler penge? Det er da ikke os. Så hvem er det, der er ude på sanktionsglidebanen?

Dansk Folkeparti var jo også godt af sted. Nu var det sandelig også 2001, der skulle have en over nakken. De 0,7 pct. kunne såmænd hurtigt blive til minus et eller andet, når først Dansk Folkeparti rigtig får fat i beregningerne.

(Kort bemærkning).

Marianne Jelved (RV):

Det er en lille smule ærgerligt, at finansministeren bruger ordet skattestop til to forskellige ting. Når kommunerne møder op hos finansministeren, er det regnet ud, hvor mange indtægter i alt kommunerne forventes at kunne få for det kommende år, når skatterne holdes i ro set under ét.

Så kigger man på de udgifter, der bliver, når der må være en stigning på 0,7 pct. Sværer de indtægter, der forventes at komme ind, til de udgifter, der forventes? Hvis ikke de to tal passer, er det regeringens ansvar – sådan har jeg hørt V og K sige det – at sikre, at der er dækning for de udgifter. Sådan er det.

I »Danmark 2010« er det noget helt andet. Der er et råderum – det er fuldstændig korrekt – beregnet til at imødegå international skattekonkurrence, grænsehandelsproblemer og den slags ting. Det ødsler VK-regeringen bort med det skattestop, der hedder, at alle kroneafgifter holdes fuldstændig i ro.

Det er et selvskabt problem for regeringen. Det vedkommer i virkeligheden ikke kommunerne. Det må regeringen ordne på en anden måde. Derfor vil vi gerne holde de to ting adskilt og være venlige og fremkommelige i forhold til kommunerne.

(Kort bemærkning).

Ole Stavad (S):

Jeg mangler – det tror jeg også andre gør – en faktisk oplysning efter debatten her, som jeg håber finansministeren vil betjene os med. Ikke mindst med baggrund i nogle bemærkninger,

som den konservative ordfører, hr. Knud Erik Kirkegaard, havde på et tidligere tidspunkt, kunne man få den opfattelse, at der er en aftale, at det hører sammen med finanslovaftalen, at Dansk Folkeparti allerede er i en forståelse, en forligsmæssig forpligtelse med regeringen, i forhold til kommuneaftalen for 2003.

Der synes jeg, det ville være en nyttig oplysning for os og uden for huset her at få at vide af finansministeren: Er der indgået nogen former for forpligtende aftaler imellem regeringens parlamentariske grundlag, Dansk Folkeparti, og regeringen i forbindelse med finansloven eller på andre tidspunkter, som gør, at der er bindinger? Det synes jeg er en væsentlig faktisk oplysning, som kan være nyttig i det videre forløb.

Kl. 20.30

(Kort bemærkning).

Finansministeren (Thor Pedersen):

Jeg må sige til fru Marianne Jelved, at det er svært at forstå, hvad det egentlig er, der er den radikale tankegang. Jeg vil så gerne forstå det, for jeg synes, at den måde, det til tider fremføres på af fru Marianne Jelved, er så venlig, og det synes jeg også den har været i dag.

Hvor er det, problemet ligger? Det fremgår af »Danmark 2010«, at der ikke er brug for, at skatterne skal sættes op, de holdes i ro. Der står, at skatterne skal holdes i ro. Jeg forstår, at holder man skatterne i ro, sætter man dem ikke op. Sådan vil det vel være.

Så fremgår det også, at man kan pl-regulere på afgiftssiden. Det gør vi så ikke. Der bruger vi det råderum, der er i »Danmark 2010«. Der er ikke tale om, at nogen kommer til at mangle penge – heller ikke kommunerne.

Man nævner her, at ejendomsværdiskatten kommer til at mangle. Nej, det gør den ikke. Den indgår jo i den balanceopgørelse, som er udarbejdet i forbindelse med forhandlingerne. Det er jo dér, regeringen kommer til at følge op. Sådan er det jo. Det er regeringen, der bærer byrden ved den manglende regulering, når man laver økonomien. Sådan er det. Så kommunerne er i den måde, vi håndterer det på, overhovedet ikke ringere stillet end i den måde, den tidligere regering egentlig håndterede det på, medmindre man ville acceptere, at man generelt hævede skatten.

Det er jo det, der er det forunderlige. Det, vi i øvrigt måtte gøre i regeringen, skal vi selv finde finansiering til. Det er ikke noget, kommunerne skal ud at finde finansiering til. Derfor er sand-